

Warszawa, 23 listopada 1937 r.

URZĄD PATENTOWY



TEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25403.

Kl. 33 a, 9/08.

Käthe Nägele
(Baden-Baden, Niemcy).

Parasol.

Zgłoszono 31 grudnia 1935 r.
Udzielono 26 sierpnia 1937 r.

Wynalazek dotyczy parasola, którego pręty, naprężające pokrycie, są połączone parami za pomocą przegubów, krzyżując się w kształcie nożyc. Jak wiadomo, w tego rodzaju parasolach pręty są w ten sposób odgięte w miejscach skrzyżowania, że w zamkniętym parasolu pomiędzy leżącymi obok siebie prętami powstają od końców prętów aż do miejsc skrzyżowania odstępy jednakowe, w które wchodzi pokrycie parasola.

Tego rodzaju parasole posiadają jednak taką budowę, że w otwartym parasolu pręty nożycowe są rozstawione stosunkowo szeroko, tak iż pod pokryciem parasola znajduje się przestronny szkielet, który u-

niemożliwia trzymanie parasola bezpośrednio ponad głową. Prócz tego taka budowa parasoli wymaga zastosowania szczególnego zamka, służącego do utrzymywania parasola w położeniu otwartym. Otwieranie i zamykanie tego rodzaju parasoli jest stosunkowo kłopotliwe.

W przeciwieństwie do tych znanych parasoli parasol według wynalazku jest zbudowany w ten sposób, że jego pokrycie, połączone z prętami, wygina się w stanie otwartym brzegiem w dół poniżej zamkowego suwaka i utrzymuje pręty w położeniu wyciągniętym, przez co zbędne jest zamknięcie, zabezpieczające położenie otwarte parasola. W otwartym parasolu pręty leżą

zatem ściśle obok siebie, tworząc wyciągnięty w jedną linię szereg. Dzięki prętom, znajdującym się bezpośrednio pod pokryciem parasola od wieńca parasola aż do jego zewnętrznego brzegu, pokrycie uzyskuje mocne oparcie, co zapewnia gładką powierzchnię parasola w stanie otwartym i bezwzględnie zapobiega powstawaniu sfaldowań. Ponieważ pod pokryciem parasola nie ma żadnych części zamkowych, więc parasol można trzymać bezpośrednio nad głową, co zwiększa skuteczność zasłaniania się. Parasol według wynalazku można otwierać i zamykać za pomocą jednego tylko prostego ruchu.

Poniżej podano również inne postacie wykonania wynalazku.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia schematycznie rozmieszczenie prętów parasola, fig. 2 — przekrój części parasola, przy czym liniami ciągłymi przedstawiono pręty w stanie na wpół otwartym, a liniami przerywanymi — w stanie całkowicie otwartym i zamkniętym, fig. 3 — krańcowy pręt parasola, a fig. 4 — pokrowiec parasola.

Na trzonie 1 parasola, składającego się ze znanych części, wsuwanych teleskopowo jedna w drugą, i zaopatrzonego w krążek 2 oraz w nagwintowany trzpień 3, znajduje się wieńiec 5, przymocowany za pomocą nakrętki 4. Śruba 6 zapobiega obracaniu się wieńca. Na wieńcu parasola umocowana jest rura 7, otaczająca górną część trzonu. Na tej rurze przesuwają się suwak zamkowy 8. Do tego ostatniego oraz do wieńca 5 parasola są przymocowane pręty, np. w ilości ośmiu, które napinają pokrycie parasola. Pręty składają się z poszczególnych części, wykonanych z płaskownika. Jak to przedstawiono schematycznie na fig. 1, do wieńca parasola i do suwaka zamkowego są przymocowane przegubowo pręty 9 i 9', krzyżujące się w przegubie 10. Z prętami 9 i 9' są z kolei przegubowo połączone prę-

ty 11' i 11, krzyżujące się w przegubie 12, a z tymi łączą się znów pręty 13 i 13', krzyżujące się w punkcie 14.

Przy przesuwaniu zamkowego suwaka ku wieńcowi parasola pręty, leżące początkowo równolegle obok siebie, rozsuwają się i w końcu zajmują położenie wyciągnięte (fig. 2). Utworzone w ten sposób usztywnienie parasola biegłoby w kierunku linii A — B (fig. 1), jednakże kształt pokrycia parasola zapobiega tak znacznemu wyprostowaniu usztywnienia parasola i nadaje mu wygięty kształt linii A — C (fig. 1). Napięte pokrycie parasola, które wygina się w dół brzegiem poniżej zamkowego suwaka, utrzymuje skrzyżowane pręty w ich położeniu wyciągniętym i zabezpiecza parasol w położeniu otwartym. Pręty są ze sobą połączone za pomocą wydrążonych nitów 15, które umożliwiają łatwe przyszywanie pokrycia 19 parasola do skrzyżowań i miejsc przegubowych. Dzięki połączeniu pokrycia parasola w tych miejscach z prętami, wykluczone jest przesunięcie się prętów z ustalonego ich położenia w parasolu.

W celu zamknięcia parasola należy przesunąć zamkowy suwak poza martwe położenie ku rączce parasola. Po przekroczeniu położenia martwego pręty nożycowe zbliżają się ku sobie i parasol składa się, a pokrycie parasola wskutek przymocowania go w miejscach skrzyżowania 10, 12, 14 zostaje złożone pomiędzy leżące obok siebie pręty. Aby pokrycie układało się dobrze pomiędzy prętami, pręty te są w miejscach skrzyżowania nieco odgięte, dzięki czemu pomiędzy złożonymi obok siebie prętami od końców aż do miejsca skrzyżowania istnieją jednakowej szerokości odstępy 20, w które wchodzi pokrycie parasola.

Aby parasol w stanie otwartym posiadał szczególnie dobrze wygięty i napięte pokrycie i był zabezpieczony od samoczynnego zamykania się, należy ostatniej parze

prętów nadać taką długość, aby jeden pręt 13' dochodził tylko do miejsca skrzyżowania z drugim prętem 13; ten ostatni pręt, wykonany z płaskownika i przedłużony poza skrzyżowanie 14, jest skręcony poza tym miejscem o kąt 90° (fig. 3), wskutek czego ta skręcona część zwrócona jest płaską stroną ku pokryciu otwartego parasola, dzięki czemu daje się z łatwością zginać w dół. Część ta przeciwstawia jednak opór bocznemu wygięciu dzięki swemu płaskiemu kształtowi. Część pręta 11', połączona z miejscem skrzyżowania 12 przedostatniej pary prętów 11', 11, jest stosunkowo krótka, przez co miejsce skrzyżowania 14 ostatniej pary prętów zostaje przesunięte w kierunku wieńca, a część pręta 13, skręcona o 90° , zostaje odpowiednio przedłużona.

Pokrowiec do przechowywania parasola składa się z cylindrycznej torby 16 z tkaniny, skóry lub podobnego materiału i posiada podłużną boczną szczelinę 17. Złożony parasol wkłada się bokiem do torby 16 po utworzeniu jej szczeliny 17. Przez obrót parasola w jednym kierunku układa się równomiernie materiał jego pokrycia, przez co parasol samorzutnie przyjmuje swą najbardziej zwartą postać. Następnie zakrywa się boczny otwór za pomocą zapięcia 18, np. błyskawicznego.

Parasol może mieć inną postać wykonania niż przedstawiona na załączonym rysunku, dowolnie zmienioną, lecz utrzymaną w granicach niniejszego wynalazku. Tak np. zamiast ośmiu prętów usztywniających można ich stosować sześć, dziesięć, dwanaście lub inną dowolną ilość. Następnie zamiast trzech nożycowych par prętów można również stosować dwie lub cztery i t. d. Zastosowanie rury 7 nie jest również niezbędne. Zamkowy suwak może się również ślizgać bezpośrednio po trzonie parasola. Następnie parasol bez trzonu może być używany przez turystów jako daszek ochronny lub temu podobny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Parasol, którego szkielet składa się z kilku skrzyżowanych i połączonych ze sobą przegubowo par prętów, odgiętych w miejscach skrzyżowania, w celu utworzenia w zamkniętym parasolu pomiędzy leżącymi obok siebie prętami odstępów jednakowych od końców aż do miejsca skrzyżowania, pomiędzy które wchodzi fałdy pokrycia parasola, przyszytego w miejscach skrzyżowania par prętów, znamieny tym, że pokrycie parasola, połączone z prętami (9, 9', 11, 11', 13, 13'), w otwartym parasolu wygięte jest brzegiem w dół poniżej zamkowego suwaka (8), utrzymując pręty w położeniu wyciągniętym bez osobnego urządzenia przytrzymującego.

2. Parasol według zastrz. 1, w którym dolny pręt ostatniej pary prętów dochodzi tylko do ich skrzyżowania, znamieny tym, że górny pręt tej pary jest wykonany z płaskownika i posiada wydłużenie poza skrzyżowaniem (14), skręcone o kąt 90° , w celu polepszenia napięcia pokrycia (19) parasola.

3. Parasol według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że dolna część pręta (11'), wystająca poza skrzyżowanie (12) przedostatniej pary prętów (11', 11) i połączona z dolnym prętem (13') ostatniej pary, jest stosunkowo krótka, wobec czego skrzyżowanie (14) ostatniej pary prętów jest więcej zbliżone ku pokryciu parasola, a część pręta (13), skręcona o 90° , zostaje odpowiednio przedłużona.

4. Pokrowiec do parasola według zastrz. 1 — 3, znamieny tym, że składa się z cylindrycznej torby (16), posiadającej z boku podłużną szczelinę (17), zaopatrzoną w zapięcie, np. błyskawiczne (18).

K ä t h e N ä g e l e.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

